

จรรยาบรรณ

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 78 (4) ได้กำหนดให้รัฐพัฒนาระบบ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ควบคู่กับการปรับปรุงวิธีการทำงานเพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐใช้หลักการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ และตามพระราชบัญญัติระเบียบราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 มาตรา 45 กำหนดให้สภาสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้กำหนดจรรยาบรรณ และกอบปรักประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ 8 พฤษภาคม 2550

มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยจึงได้ประกาศใช้ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2550 เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2550 เพื่อให้บุคลากรในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้รับทราบและปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณได้อย่างถูกต้อง และยังเป็น การเสริมสร้าง กระตุ้นเตือน ยกกระตุ้นให้เกิดการประพฤติดี ประพฤติชอบ ยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณ ปฏิบัติงานด้วยความเป็นกลาง ไม่เลือกปฏิบัติ รวมถึงการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์คุ้มค่า คณะกรรมการจรรยาบรรณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จึงได้จัดทำคู่มือจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น เพื่อให้บุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่นตระหนักในการปฏิบัติ ตามจรรยาบรรณอย่างเคร่งครัดต่อไป

คณะกรรมการจรรยาบรรณ

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

มกราคม 2551

คำประกาศเจตนารมณ์

บุคลากรมหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งประกอบด้วย ข้าราชการ พนักงาน มหาวิทยาลัย และลูกจ้าง ซึ่งเป็นบุคคลที่ต้องรักษาจรรยาบรรณตามที่มหาวิทยาลัย กำหนดไว้ โดยมุ่งประสงค์ให้เป็นบุคลากรที่ดี มีเกียรติและศักดิ์ศรีความเป็นข้าราชการ พนักงานของรัฐ และลูกจ้างของส่วนราชการ เพื่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

การกำหนดจรรยาบรรณในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นการประมวลความประพฤติอันดีงาม และหลักปฏิบัติให้ บุคลากร มหาวิทยาลัย ยึดมั่นเป็นอุดมการณ์ในการทำงาน เพื่อธำรงไว้ซึ่งศักดิ์ศรี ชื่อเสียง เกียรติคุณ และสถานะ ทั้งนี้ เพื่อเป็นสิ่งกระตุ้นเตือนให้บุคลากรมหาวิทยาลัย ขอนแก่น มีความรับผิดชอบ และสำนึกในหน้าที่ ตลอดจนสามารถทำงานและ ประสานงานหลายๆฝ่ายได้ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดต่อ ทางราชการ โดยถือปฏิบัติตามจรรยาบรรณสืบทอดมาจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนมาโดยตลอด

ต่อมาเมื่อตราพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 ซึ่งกำหนดให้สถาบัน/มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งกำหนดจรรยาบรรณ มหาวิทยาลัย ขอนแก่น จึงได้ออกข้อบังคับสภามหาวิทยาลัย ว่าด้วยจรรยาบรรณ ของข้าราชการและอาจารย์ พ.ศ. 2549 และได้ปรับปรุงใหม่ตามข้อบังคับ สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร พ.ศ. 2550

มหาวิทยาลัยขอนแก่น จึงปรารถนาอย่างยิ่งที่จะให้บุคลากร มหาวิทยาลัย ขอนแก่น ทุกคน ทุกประเภทตำแหน่งใช้หลักจรรยาบรรณเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติหน้าที่ ราชการอย่างสม่ำเสมอในทุกกรณี โดยให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย ขอนแก่นที่ว่า”.....เป็นมหาวิทยาลัยที่บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” และสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ เป้าหมายการบริหารมหาวิทยาลัยขอนแก่น ตามเป้าหมายหลัก เป็นองค์กร ที่บริหารโดยใช้หลักธรรมาภิบาล โดยสอดคล้องกับแผนปฏิบัติงาน ฝ่ายทรัพยากรบุคคล มหาวิทยาลัยขอนแก่น (1 ตุลาคม 2550 - 31 กันยายน 2551) ตามโครงการพัฒนา คุณธรรม จริยธรรมในการปฏิบัติงาน และโครงการพัฒนาจรรยาบรรณของบุคลากร

ที่มาจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น ฉบับปัจจุบัน

4

มหาวิทยาลัยขอนแก่นเป็นหน่วยงานของรัฐ เดิมสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ต่อมามีการปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม ตามพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 และอยู่ในช่วงกระแสการปฏิรูประบบราชการทำให้มหาวิทยาลัยขอนแก่น ต้องถูกปรับเปลี่ยนไปอยู่ภายใต้สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ อย่างไรก็ตามมหาวิทยาลัยขอนแก่นยังใช้ข้อบังคับตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน จนกระทั่งถึงฉบับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 บังคับใช้โดยอนุโลม และในการถือปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ได้กำหนดไว้ในมาตรา 91 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 และให้ถือปฏิบัติตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2537 เรื่อยมา

เมื่อมีการตราพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 13 พฤศจิกายน 2547 เป็นต้นไป ตามมาตรา 45 และมาตรา 46 ได้กำหนดให้สถาบัน/มหาวิทยาลัย แต่ละแห่งกำหนดจรรยาบรรณเพื่อบังคับใช้ตัวเอง ดังนั้น มหาวิทยาลัยขอนแก่น จึงได้กำหนดจรรยาบรรณขึ้นใช้บังคับ ฉบับแรกตามข้อบังคับสภามหาวิทยาลัย ว่าด้วย จรรยาบรรณของข้าราชการและอาจารย์ พ.ศ. 2549 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 26 เมษายน 2549

ต่อมาได้มีการประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ประกาศเมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2550 เพื่อเป็นแนวทางให้แต่ละสถาบัน/มหาวิทยาลัย ได้กำหนดจรรยาบรรณ ให้ได้มาตรฐานในแนวเดียวกัน มหาวิทยาลัยขอนแก่นพิจารณาแล้วเห็นสมควรให้มีการปรับปรุงข้อบังคับฯ ดังกล่าว โดยคณะกรรมการจรรยาบรรณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้ยกร่างและปรับปรุง แก้ไขโดยผ่านขั้นตอน กระบวนการทางการบริหารของมหาวิทยาลัย จนกระทั่งสภามหาวิทยาลัย ได้ประชุมพิจารณา ในการประชุมครั้งที่ 8/2550 เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2550 มีมติเห็นชอบให้ออกข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2550 โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 7 พฤศจิกายน 2550 เป็นต้นไป

1. จรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น	5
(สำหรับบุคลากรทุกคนทุกประเภทตำแหน่ง)	
❖ จรรยาบรรณต่อตนเอง	6
❖ จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน	6
❖ จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน	7
❖ จรรยาบรรณต่อนักเรียน นักศึกษาและผู้รับบริการ	7
❖ จรรยาบรรณต่อประชาชนและสังคม	8
❖ จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ	8
2. จรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น	9
(สำหรับอาจารย์)	
3. จรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น	11
(อย่างร้ายแรง)	
4. โทษทางจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น	13
5. ภาคผนวกและข้อแนะนำในการปฏิบัติตามจรรยาบรรณ	15
❖ ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2550	16
❖ ประกาศ ก.พ.อ.เรื่องมาตรฐานจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา	23
❖ ประกาศมหาวิทยาลัยขอนแก่น เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข การปฏิบัติตามจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยขอนแก่น	29
❖ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น	35

1. จรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น

(สำหรับบุคลากรทุกคนและทุกประเภทตำแหน่ง)

6

จรรยาบรรณที่กำหนดตามข้อบังคับนี้ครอบคลุมบุคลากรทุกคน ทุกประเภท และ ทุกตำแหน่ง ที่สังกัดและปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย สอดคล้องตามลักษณะงาน ลักษณะวิชาชีพ และลักษณะวิชาการ ดังนี้

จรรยาบรรณตนเอง

- ❖ พึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี และประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ
- ❖ พึงใช้วิชาชีพ ในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์และไม่แสวงหาประโยชน์ โดยมิชอบ ในกรณีที่ใช้วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย
- ❖ พึงมีทัศนคติที่ดีและพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลยิ่งขึ้น

จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน

- ❖ พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต เสมอภาค และปราศจากอคติ
- ❖ พึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ชยันหมั่นเพียร ถูกต้อง สมเหตุ สมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการ และประชาชนเป็นสำคัญ
- ❖ ประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลาและใช้เวลาราชการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่
- ❖ พึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการและมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดคุ้มค่าโดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชน จะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

- ❖ ผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักธรรมมาภิบาล
- ❖ พึงปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจไมตรี เอื้ออาทร และมนุษยสัมพันธ์อันดี
- ❖ พึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตนและส่วนรวม ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและแก้ปัญหาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่จะเห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย
- ❖ พึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม
- ❖ พึงละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

จรรยาบรรณต่อนักเรียน นักศึกษา และผู้รับบริการ

- ❖ พึงใช้ภาษา ถ้อยคำ สำนวนที่ชัดเจนสุภาพ เหมาะสม และเข้าใจง่ายในการสื่อความหมายต่อนักเรียน นักศึกษา และผู้รับบริการที่มาติดต่อราชการ
- ❖ ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ของตนในการหาประโยชน์จากนักเรียน นักศึกษา และผู้รับบริการ
- ❖ พึงให้ข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยต่อนักเรียน นักศึกษา และผู้รับบริการด้วยความเต็มใจและรวดเร็วทันเวลา
- ❖ พึงให้การบริการต่อนักเรียน นักศึกษา และผู้รับบริการด้วยจิตสำนึกในการให้บริการที่ดี มีความเสมอภาค รวดเร็ว ประหยัด ถูกต้อง และปราศจากอคติ
- ❖ พึงละเว้นการแนะนำนักเรียน นักศึกษา และผู้รับบริการให้ดำเนินการใดๆ

จรรยาบรรณต่อประชาชนและสังคม

- ❖ พึ่งให้บริการผู้มาติดต่องานอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเสมอภาค โปร่งใส และเป็นธรรม
- ❖ พึ่งปฏิบัติต่อผู้มาใช้บริการด้วยความเอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ ใช้กิริยาวาจาที่สุภาพ อ่อนโยน และปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป
- ❖ พึ่งละเว้นการรับทรัพย์สินในมูลค่าเกินปกติวิสัยและการแสวงหาประโยชน์ให้กับตนเองหรือผู้อื่นทั้งทางตรงและทางอ้อม ในกรณีที่ได้รับทรัพย์สินมีมูลค่าเกินปกติวิสัยให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

- ❖ พึ่งปฏิบัติตามจรรยาบรรณขององค์กรวิชาชีพที่ตนเป็นสมาชิกหรือสังกัดอยู่
- ❖ พึ่งปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

2. จรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น (สำหรับอาจารย์)

จรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น (สำหรับอาจารย์)

กำหนดไว้ดังนี้

- ❖ อาจารย์ต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่กำหนดสำหรับบุคลากรทุกคนและทุกประเภทตำแหน่งด้วย
- ❖ พึงดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ และบุคคลทั่วไป
- ❖ พึงสอนศิษย์อย่างเต็มใจ ตรงต่อเวลา และเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อศิษย์อย่างมีเมตตาและเป็นธรรม
- ❖ พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยจิตสำนึกและความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์สุจริต
- ❖ พึงส่งเสริมสนับสนุนบรรยากาศแห่งเสรีภาพทางวิชาการโดยปราศจากความครอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใดๆ
- ❖ พึงหมั่นศึกษา ค้นคว้า และพัฒนาวิชาการให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง
- ❖ พึงกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออกภายในกรอบความเชี่ยวชาญทางวิชาการของตนเอง
- ❖ พึงปฏิบัติภารกิจด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่ชุมชน ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และภารกิจอื่นตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ
- ❖ พึงปฏิบัติหน้าที่วิจัยตามจรรยาบรรณของนักวิจัยในประกาศของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
- ❖ พึงสร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะและมีส่วนร่วมสนับสนุนการพัฒนามหาวิทยาลัย ชุมชน และประเทศชาติ
- ❖ ปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อผู้อื่น ชุมชน และประเทศชาติ

3. จรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น (อย่างร้ายแรง)

จรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น (อย่างร้ายแรง)

กำหนดไว้ดังนี้

- ❖ การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ
- ❖ การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักเรียน นักศึกษา ที่มีใช้ คู่สมรสของตน
- ❖ การเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด จากนักเรียน นักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด
- ❖ การเปิดเผยความลับของนักเรียน นักศึกษาหรือผู้รับบริการ ที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้ โดยมิชอบและก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักเรียน นักศึกษาหรือผู้รับบริการ
- ❖ การสอน อบรม หรือมีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางฝ่าฝืน หรือผิดกฎหมายต่อนักเรียน นักศึกษาหรือผู้รับบริการ เพื่อให้กระทำการที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรม อันดีของประชาชนและสังคมอย่างร้ายแรง
- ❖ การกระทำความผิดอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

4. โฆษณารรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น

โทษทางจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประกอบด้วย

- ❖ การตักเตือน
- ❖ การภาคทัณฑ์
- ❖ การประณาม
- ❖ การบันทึกในทะเบียนประวัติบุคคล
- ❖ การงดขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม
- ❖ การห้ามขอตำแหน่งทางวิชาการภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม
- ❖ โทษอื่นที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของความผิด

**ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น
ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น
พ.ศ. 2550**

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณของข้าราชการและอาจารย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๙ ให้สอดคล้องกับมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อเป็นการประมวลความประพฤติ และหลักปฏิบัติให้บุคลากรยึดเป็นอุดมการณ์ ในการทำงานเพื่อสร้างไว้ซึ่งศักดิ์ศรี ชื่อเสียง เกียรติคุณ สถานะของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 ประกอบด้วยมาตรา ๑๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และมติสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๐ จึงออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2550 “

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณของข้าราชการและอาจารย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๙ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือประกาศ อันใดซึ่งขัดแย้งกับข้อบังคับนี้ และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายถึง สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยขอนแก่น

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น

“ผู้บริหาร” หมายถึง คณบดี ผู้อำนวยการ สถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาเขตหนองคาย และ ส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“ผู้บังคับบัญชา” หมายถึง อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ สถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาเขตหนองคาย และส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“บุคลากร”	หมายถึง	ผู้ปฏิบัติงาน ทุกคน ทุกประเภทตำแหน่งที่สังกัดและ ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยขอนแก่น
“อาจารย์”	หมายถึง	ผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ และให้หมายความรวมถึงบุคลากรที่ปฏิบัติ หน้าที่อาจารย์
“ข้าราชการ”	หมายถึง	ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและให้หมายความรวมถึง พนักงานมหาวิทยาลัยเงินงบประมาณและเงินรายได้ พนักงาน องค์กรในกำกับ และลูกจ้าง ที่มีให้อาจารย์ที่สังกัดและปฏิบัติงาน ในมหาวิทยาลัยขอนแก่น
“จรรยาบรรณ”	หมายถึง	ประมวลความประพฤติที่พึงงาม
“วิชาชีพเฉพาะ”	หมายถึง	สาขาวิชาชีพที่มีองค์กรวิชาชีพกำหนดจรรยาบรรณไว้เป็นการเฉพาะ

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้และมีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

หากมีปัญหาในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเสนอคณะกรรมการบริหารงานบุคคล (ก.บ.ม.) เป็นผู้นิพนิจฉัยชี้ขาด และคำวินิจฉัยชี้ขาดนั้นให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

จรรยาบรรณ

ข้อ ๖ จรรยาบรรณที่กำหนดตามข้อบังคับนี้ครอบคลุมบุคลากรทุกคนทุกประเภทและทุกตำแหน่ง
ซึ่งสังกัดและปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย โดยสอดคล้องตามลักษณะงาน ลักษณะวิชาชีพ และลักษณะวิชาการ ด้วย

ข้อ ๗ บุคลากรของมหาวิทยาลัยพึงมีจรรยาบรรณ ดังนี้

๗.๑ จรรยาบรรณต่อตนเอง

- (๑) พึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี และประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ
- (๒) พึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีทีวิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย
- (๓) พึงมีทัศนคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลยิ่งขึ้น

๗.๒ จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน

- (๑) พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต เสมอภาค และปราศจากอคติ
- (๒) พึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็วขยันหมั่นเพียร
ถูกต้อง สมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและประชาชนเป็นลำดับ

(ก) ประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาราชการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่

(ข) พึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการและมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดคุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

๗.๓ จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน

(๑) ผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชาตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักธรรมาภิบาล

(๒) พึงปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจไมตรี เอื้ออาทรและมนุษยสัมพันธ์อันดี

(๓) พึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตนและส่วนรวม ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและแก้ปัญหาพร้อมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

(๔) พึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุน ให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๕) พึงละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

๗.๔ จรรยาบรรณต่อนักเรียน นักศึกษาและผู้รับบริการ

(๑) พึงใช้ภาษา ถ้อยคำ สำนวนที่ชัดเจนสุภาพ เหมาะสม และเข้าใจง่ายในการสื่อความหมายต่อนักเรียน นักศึกษาและผู้รับบริการที่มาติดต่อราชการ

(๒) ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ของตนในการหาประโยชน์จากนักเรียน นักศึกษา และผู้รับบริการ

(๓) พึงให้ข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยต่อนักเรียน นักศึกษาและผู้รับบริการ ด้วยความเต็มใจ และรวดเร็วทันเวลา

(๔) พึงให้บริการต่อนักเรียน นักศึกษา และผู้รับบริการด้วยจิตสำนึก ในการให้บริการที่ดี มีความเสมอภาค รวดเร็ว ประหยัด ถูกต้อง และปราศจากอคติ

(๕) พึงละเว้นการแนะนำนักเรียน นักศึกษาและผู้รับบริการให้ดำเนินการใดๆ อันเป็นการหลบเลี่ยงต่อกฎหมายและระเบียบของทางราชการที่เกี่ยวข้อง

๗.๕ จรรยาบรรณต่อประชาชนและสังคม

(๑) พึงให้บริการผู้มาติดต่องานอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเสมอภาค โปร่งใส และเป็นธรรม

(๒) พึงปฏิบัติต่อผู้มาใช้บริการด้วยความเอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ ใช้กิริยาวาจา ที่สุภาพ อ่อนโยน และปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

(๓) ฟังละเว้นการรับทรัพย์สินในมูลค่าเกินปกติวิสัย และการแสวงหาประโยชน์ให้กับตนเองหรือผู้อื่น ทั้งทางตรงและทางอ้อม ในกรณีที่ได้รับทรัพย์สินมีมูลค่าเกินปกติวิสัยให้รายงาน ผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว

๗.๖ จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

(๑) ฟังปฏิบัติตามจรรยาบรรณขององค์กรวิชาชีพที่ตนเป็นสมาชิกหรือสังกัดอยู่

(๒) ฟังปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๘ อาจารย์นอกจากฟังปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่กำหนดในข้อ ๗ แล้ว ฟังมีจรรยาบรรณดังนี้

(๑) ฟังดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ และบุคคลทั่วไป

(๒) ฟังสอนศิษย์อย่างเต็มใจ ตรงต่อเวลา และเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ช่วยเหลือ และปฏิบัติต่อศิษย์อย่างมีเมตตาและเป็นธรรม

(๓) ฟังปฏิบัติหน้าที่ด้วยจิตสำนึกและความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์สุจริต

(๔) ฟังส่งเสริมสนับสนุนบรรยากาศแห่งเสรีภาพทางวิชาการ โดยปราศจากความครอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใดๆ

(๕) ฟังหมั่นศึกษา ค้นคว้า และพัฒนาวิชาการให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง

(๖) ฟังกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก ภายในกรอบความเชี่ยวชาญทางวิชาการของตนเอง

(๗) ฟังปฏิบัติภารกิจ ด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่ชุมชน ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และภารกิจอื่นตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ

(๘) ฟังปฏิบัติหน้าที่วิจัยตามจรรยาบรรณของนักวิจัยในประกาศของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

(๙) ฟังสร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ และมีส่วนร่วมสนับสนุนการพัฒนามหาวิทยาลัย ชุมชน และประเทศชาติ

(๑๐) ปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อผู้อื่น ชุมชน และประเทศชาติ

ข้อ ๙ การกระทำผิดจรรยาบรรณของบุคลากรดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

(๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ

(๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักเรียน นักศึกษาที่มีเซ็กซ์คู่มรสของตน

(๓) การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด จากนักเรียน นักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด

(๔) การเปิดเผยความลับของนักเรียน นักศึกษาหรือผู้รับบริการ ที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้ โดยมีขอบและก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักเรียน นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(๕) การสอน อบรม หรือมีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางฝ่าฝืน หรือผิดกฎหมายต่อนักเรียน นักศึกษาหรือผู้รับบริการ เพื่อให้กระทำการที่รู้หรือรู้ว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนและสังคมอย่างร้ายแรง

(๖) การกระทำความผิดอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

ข้อ ๑๐ โทษทางจรรยาบรรณ ประกอบด้วย

(๑) การตักเตือน

(๒) การภาคทัณฑ์

(๓) การประณาม

(๔) การบันทึกในทะเบียนประวัติบุคคล

(๕) การงดขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม

(๖) การห้ามขอตำแหน่งทางวิชาการภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม

(๗) โทษอื่นที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของความผิด การกำหนดโทษต้องคำนึงถึงสภาพและความร้ายแรงของความผิด และอาจกำหนดโทษอย่างเดียวหรือหลายอย่างรวมกันได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการลงโทษทางวินัยหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๑๑ การกระทำความผิดจรรยาบรรณของบุคลากรในเรื่องใดไม่เป็นความผิดวินัย หรือเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อบังคับนี้ ให้เป็นไปตามประกาศที่มหาวิทยาลัยกำหนด

หมวด ๒

การประพฤติผิดจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๒ บุคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณซึ่งไม่เป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บน

กรณีอธิการบดีประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาเป็นผู้ดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บน หรือสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณตามที่กำหนดในข้อ ๑๐ บุคลากรผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน ให้ถือว่ากระทำความผิดวินัย

ข้อ ๑๓ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการตักเตือน การมีคำสั่ง หรือการทำทัณฑ์บนตามข้อ ๑๒ ของข้อบังคับนี้ให้เป็นไปตามประกาศที่มหาวิทยาลัยกำหนด

หมวด ๓

การส่งเสริมและควบคุมให้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๔ ให้มีองค์กรและกระบวนการดำเนินการทางจรรยาบรรณซึ่งอย่างน้อยต้องมีมาตรฐานดังต่อไปนี้

(๑) องค์กรพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดจรรยาบรรณ จะต้องเป็นคณะบุคคลที่มีความเป็นอิสระและเป็นกลาง

(๒) การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณต้องอุทธรณ์ต่อคณะบุคคลที่มีความเป็นอิสระและเป็นกลาง

(๓) การริเริ่มดำเนินการทางจรรยาบรรณอาจกระทำได้โดยผู้กล่าวหาหรือผู้บังคับบัญชาขอให้ดำเนินการ หรือคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นสมควรสอบสวนทางจรรยาบรรณ

(๔) การสอบสวนจรรยาบรรณและพิจารณการกระทำผิดจรรยาบรรณต้องยึดหลักการให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหา การรับฟังการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาอย่างเพียงพอ การเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านผู้สอบสวนจรรยาบรรณหรือกรรมการจรรยาบรรณได้ การคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักเรียน นักศึกษา บุคลากร หรือบุคคลอื่น

ข้อ ๑๕ ให้สภามหาวิทยาลัยจัดให้มีมาตรการส่งเสริมกำกับติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านจรรยาบรรณแก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ โดยอาจกำหนดให้คณะกรรมการจรรยาบรรณหรือหน่วยงานอื่นมีหน้าที่ดำเนินการดังกล่าวก็ได้

ข้อ ๑๖ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการจรรยาบรรณ”

๑๖.๑ องค์ประกอบ

คณะกรรมการมีองค์ประกอบ ดังนี้

- (๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประธานกรรมการ
- (๒) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจำนวนสี่คนเป็นกรรมการ
- (๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัย ประเภทผู้แทนคณาจารย์ประจำ จำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการ
- (๔) ผู้บริหาร จำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการ
- (๕) ผู้แทนอาจารย์ จำนวนสี่คนเป็นกรรมการ
- (๖) ผู้แทนข้าราชการ จำนวนสี่คนเป็นกรรมการ

๑๖.๒ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา

- (๑) กรรมการตามข้อ ๑๖.๑ (๑) (๒) และ(๓) ให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาแต่งตั้ง
- (๒) กรรมการตามข้อ ๑๖.๑ (๔) ให้ที่ประชุมคณบดีพิจารณาเสนอชื่อผู้บริหารเป็นกรรมการ

(๓) กรรมการตามข้อ ๑๖.๑ (๕) และ (๖) ดำเนินการดังนี้

ให้คณะโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะ เสนอชื่ออาจารย์และข้าราชการ ประเภทละหนึ่งคน และสำนักงานอธิการบดีโดยความเห็นชอบของที่ประชุมหัวหน้าสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการกอง และหัวหน้าตรวจสอบภายใน เสนอชื่อข้าราชการ จำนวนหนึ่งคน

ให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อตามวรรคหนึ่งประชุมกันในแต่ละประเภทเพื่อเลือกกันเอง ให้ได้ผู้เหมาะสมเป็นกรรมการจรรยาบรรณ ประเภทละสี่คน

๑๖.๓ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่ง

กรรมการจรรยาบรรณมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี ผู้ที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

กรณีที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการสภามหาวิทยาลัย ประเภทผู้แทนคณาจารย์ประจำ และผู้บริหาร ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานและกรรมการตาม ข้อ ๑๖ (๑) (๒) (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งดังกล่าว และยังมีได้มีการแต่งตั้งตำแหน่งดังกล่าวใหม่ ให้ประธานและกรรมการ ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งใหม่

กรณีที่กรรมการจรรยาบรรณพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้มีการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างและให้กรรมการผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าที่กำหนดเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่จะมีวาระที่เหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวันอาจไม่แต่งตั้งก็ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งกรรมการจรรยาบรรณดังกล่าวแล้ว ให้กรรมการ พ้นตำแหน่ง ดังนี้

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เมื่อกรรมการตามข้อ ๑๖.๑ (๑) (๓) และ(๔) พ้นจากตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย และผู้บริหารมหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๗ ผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ จะต้องเป็นผู้ที่มีคุณงามความดีและหรือเคยได้รับรางวัล ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติในสังคม และกรรมการจรรยาบรรณตามข้อ ๑๖.๑ (๕) และ(๖) ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) เป็นอาจารย์และข้าราชการ สังกัดมหาวิทยาลัย

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ใหม่วิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีนับถึงวันที่คณะกรรมการประจำ

คณะเสนอชื่อ

(๓) ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกตั้งกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และหรือไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยหรือจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง นับถึงวันคัดเลือกจากคณะ มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๘ คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เสนอแนะแนวทางและมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรปฏิบัติตามจรรยาบรรณ

(๒) กำหนดการประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใด เป็นความผิดวินัย หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และให้เสนอมหาวิทยาลัยออกเป็นประกาศ ในกรณีที่การกระทำผิดจรรยาบรรณใดๆ เข้าข่ายการกระทำผิดวินัยด้วย ให้เสนอมหาวิทยาลัยดำเนินการทางวินัย

(๓) แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณ กรณีบุคลากรถูกกล่าวหา กล่าวโทษ ร้องเรียน หรือมีข้อเท็จจริงปรากฏว่าบุคลากรฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ

(๔) พิจารณาเสนอโทษทางจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา

(๕) ประเมินผลการดำเนินงานด้านจรรยาบรรณ และเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๖) เสนอแนะแนวทางปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับสภามหาวิทยาลัย ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน

(๗) คณะกรรมการจรรยาบรรณอาจแต่งตั้งคณะทำงานและหรือคณะอนุกรรมการ เพื่อช่วยงานของคณะกรรมการจรรยาบรรณได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย

หมวด ๔

วิธีการพิจารณา

ข้อ ๑๙ วิธีการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญในการให้โอกาสคู่กรณีรับทราบการพิจารณา การแสดงพยานหลักฐานและความเห็นของตนก่อนการพิจารณาวินิจฉัย การให้สิทธิคู่กรณีขอตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้องพร้อมขอสำเนาเอกสารและการเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านการสอบสวนจรรยาบรรณ

ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณอย่างน้อยต้องประกอบด้วยความเป็นมาหรือคำกล่าวหา พร้อมข้อสรุปที่ได้มาจากการพิจารณาเหตุผลในการสอบสวนและรวบรวมข้อเท็จจริง รวมทั้งบทบัญญัติของกฎหมายและข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๐ การใช้สิทธิของคู่กรณีในการขอตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้องพร้อมขอคัดสำเนาเอกสารตามข้อ ๑๙ วรรคหนึ่ง ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกร้องเรียนมีสิทธิขอตรวจได้ แต่ทั้งนี้ การขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล พยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในการรักษาจรรยาบรรณของบุคลากร ตลอดจนเหตุผลและความจำเป็นเป็นกรณีไป อีกทั้งต้องคำนึงถึงการคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักเรียน นักศึกษา บุคลากร หรือบุคคลอื่น ด้วย

ในการนี้ผู้บังคับบัญชาอนุญาตให้คัดถ้อยคำพยานจะต้องทำเป็นบันทึกสรุปถ้อยคำหรือปกปิดชื่อผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับพยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ ๒๑ เมื่อดำเนินการสอบสวนจรรยาบรรณตามข้อ ๑๙ แล้ว หากปรากฏหลักฐานชัดเจน นำเชื่อถือว่า บุคลากรผู้ใดฝ่าฝืนข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรข้อใด ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณ มีอำนาจที่จะพิจารณาเสนอความเห็นให้ผู้บังคับบัญชาหรืออธิการบดีลงโทษบุคลากรผู้นั้นแล้วแต่กรณี ตามที่กำหนดโทษทางจรรยาบรรณไว้ในข้อ ๑๐

การพิจารณาเสนอความเห็นของคณะกรรมการจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเอาคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่าสามในห้าของจำนวนกรรมการจรรยาบรรณทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ในที่ประชุมนั้น

ข้อ ๒๒ กรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาเห็นว่ากระทำความผิดจรรยาบรรณของบุคลากร เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณเสนอความเห็น ให้ผู้บังคับบัญชาหรืออธิการบดีดำเนินการทางวินัยของบุคลากรด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการนำเสนอเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ตามข้อบังคับนี้ ให้เป็นไปตามประกาศที่มหาวิทยาลัยกำหนด

หมวด ๔

การอุทธรณ์โทษจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๓ บุคลากรผู้ใดถูกสั่งลงโทษจรรยาบรรณ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์จรรยาบรรณ ได้ ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

องค์ประกอบของคณะกรรมการอุทธรณ์จรรยาบรรณ และหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข การอุทธรณ์โทษ จรรยาบรรณของบุคลากร ให้เป็นไปตามประกาศที่มหาวิทยาลัยกำหนด

หมวด ๖

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๔ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณหรือคณะทำงานและหรือคณะอนุกรรมการเพื่อช่วยงานของ คณะกรรมการจรรยาบรรณปฏิบัติหน้าที่จนครบวาระหรือได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณขึ้นใหม่ตาม ข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐

(ลงชื่อ) พลตำรวจเอกเสภา สารสิน

(เสภา สารสิน)

นายกสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น

ประกาศ ก.พ.อ.

เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔(๙) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ก.พ.อ. จึงกำหนดมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ จรรยาบรรณที่กำหนดจะต้องครอบคลุมข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาทุกประเภทตำแหน่ง โดยต้องคำนึงถึงลักษณะงาน ลักษณะวิชาชีพและลักษณะวิชาการ ด้วย

ข้อ ๒ จรรยาบรรณที่กำหนดต้องยึดมั่นในหลักการต่อไปนี้

- (๑) ยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง
- (๒) ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ
- (๓) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
- (๔) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม
- (๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
- (๖) ไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษา

ข้อ ๓ จรรยาบรรณที่กำหนดต้องครอบคลุม

- (๑) จรรยาบรรณต่อตนเอง
- (๒) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ
- (๓) จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน
- (๔) จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน
- (๕) จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา
- (๖) จรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา
- (๗) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน
- (๘) จรรยาบรรณต่อนิสิตนักศึกษาและผู้รับบริการ
- (๙) จรรยาบรรณต่อประชาชน
- (๑๐) จรรยาบรรณต่อสังคม

ข้อ ๔ การกระทำผิดจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาดังต่อไปนี้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

- (๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ
- (๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน
- (๓) การเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด
- (๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้ โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ
- (๕) การสอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้ชั่วยุว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง
- (๖) การกระทำความผิดอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

ข้อ ๕ ให้มีองค์กรและกระบวนการดำเนินการทางจรรยาบรรณซึ่งอย่างน้อยต้องมีมาตรฐานดังต่อไปนี้

- (๑) องค์กรพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำความผิดจรรยาบรรณ จะต้องเป็นคณะบุคคลที่มีความเป็นอิสระและเป็นกลาง
- (๒) การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณต่อคณะบุคคลที่มีความเป็นอิสระและเป็นกลาง
- (๓) การริเริ่มดำเนินการทางจรรยาบรรณอาจกระทำได้โดยผู้กล่าวหา หรือผู้บังคับบัญชาขอให้ดำเนินการ หรือคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นสมควรสอบสวน
- (๔) การสอบสวนและพิจารณาต้องยึดหลักการให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหา การรับฟังการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาอย่างเพียงพอ การเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านผู้สอบสวนหรือกรรมการได้ การคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักศึกษา

ข้อ ๖ โทษทางจรรยาบรรณ ประกอบด้วย

- (๑) การตักเตือน
- (๒) การภาคทัณฑ์
- (๓) การประณาม
- (๔) การบันทึกในทะเบียนประวัติบุคคล
- (๕) การงดขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ภายในเวลาที่กำหนดตามความ

เหมาะสม

(๖) การห้ามขอตำแหน่งทางวิชาการภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม
 (๗) โทษอื่นที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของความผิด
 การกำหนดโทษต้องคำนึงถึงสภาพและความร้ายแรงของความผิด และอาจกำหนดโทษ
 อย่างเดียวหรือหลายอย่างรวมกันได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการลงโทษทางวินัยหรือไม่
 ก็ตาม

ข้อ ๗ จรรยาบรรณที่กำหนดจะต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าการประพฤติผิดจรรยาบรรณ
 ในเรื่องใดไม่เป็นความผิดวินัย หรือเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๘ ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีมาตรการส่งเสริมจรรยาบรรณแก่บุคลากรอย่าง
 สม่าเสมอ โดยอาจกำหนดให้คณะกรรมการจรรยาบรรณหรือหน่วยงานอื่นมีหน้าที่ดำเนินการดังกล่าว

ข้อ ๙ ในการกำหนดจรรยาบรรณให้สภาสถาบันอุดมศึกษารับฟังความคิดเห็น
 และข้อเสนอแนะของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(นายวิจิตร ศรีสุอาน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
 ประธาน ก.พ.อ.

ประกาศมหาวิทยาลัยขอนแก่น

(ฉบับที่ 1326 /2551)

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของบุคลากร
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

.....

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น อาศัยอำนาจตาม ข้อ 5 ข้อ 11 ข้อ 13 ข้อ 15 ข้อ 18 ข้อ 22 และ ข้อ 23 แห่งข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2550 โดยเสนอแนะของคณะกรรมการจรรยาบรรณและความเห็นชอบของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารงานบุคคล ประจำมหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ 7/2551 เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2551 จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า "ประกาศมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับที่ 1326 /2551) เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น"

ข้อ 2 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ในประกาศนี้

"มหาวิทยาลัย"	หมายถึง	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
"อธิการบดี"	หมายถึง	อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น
"ผู้บังคับบัญชา"	หมายถึง	อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ สถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาเขตหนองคาย และส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และให้หมายความรวมถึงผู้อำนวยการสำนักงาน- อธิการบดี ผู้อำนวยการกองและหัวหน้าหน่วย ตรวจสอบภายใน สำนักงานอธิการบดี
"บุคลากร"	หมายถึง	ผู้ปฏิบัติงาน ทุกคน ทุกประเภท ตำแหน่งที่สังกัด และปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยขอนแก่น

"อาจารย์"	หมายถึง	ผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์ และให้หมายความรวมถึงบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ อาจารย์
"ข้าราชการ"	หมายถึง	ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาและให้หมายความรวมถึงพนักงานมหาวิทยาลัยเงินงบประมาณและเงินรายได้ พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานองค์กรในกำกับ และลูกจ้างที่มีให้อาจารย์ที่สังกัดและปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยขอนแก่น
"ก.อ.พ.ร."	หมายถึง	คณะกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์และพิทักษ์ระบบคุณธรรมประจำมหาวิทยาลัย ที่สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น แต่งตั้งตามข้อบังคับ สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วย การบริหารข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2550
"คณะกรรมการจรรยาบรรณ"	หมายถึง	คณะกรรมการจรรยาบรรณ ที่สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นแต่งตั้งตามข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่นว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2550
"วิชาชีพเฉพาะ"	หมายถึง	สาขาวิชาชีพที่มีองค์กรวิชาชีพ ตามกฎหมายกำหนด จรรยาบรรณไว้เป็นการเฉพาะ
"จรรยาบรรณ"	หมายถึง	ประมวลความประพฤติที่ตั้งมา

ข้อ 4 ให้ถือการบดเป็นข้าราชการตามประกาศนี้ และให้มีอำนาจออกหลักเกณฑ์ คำสั่งหรือแนวปฏิบัติใดที่เกี่ยวกับการดำเนินการ ซึ่งไม่ขัดหรือแย้งกับประกาศนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศนี้ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณมหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นผู้วินิจฉัย หากมีปัญหาในการตีความ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณส่งเรื่องให้อธิการบดี เพื่อนำเสนอคณะกรรมการบริหารงานบุคคล ประจำมหาวิทยาลัย เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

หมวด 1

การกระทำที่เป็นการประพฤตินิติจรรยาบรรณของบุคลากร และการประพฤตินิติจรรยาบรรณของบุคลากร ที่เป็นความผิดทางวินัย และไม่ผิดทางวินัย

ข้อ 5 บุคลากรผู้ใดฝ่าฝืนจรรยาบรรณของบุคลากร ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 7 ข้อ 8 และข้อ 9 แห่งข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2550 ให้ถือว่าผู้นั้นประพฤตินิติจรรยาบรรณ

บุคลากรผู้ใดประพฤตินิติจรรยาบรรณของบุคลากร ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 7 และข้อ 8 แห่งข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2550 ให้ถือว่าเป็นการประพฤตินิติจรรยาบรรณอย่างไม่ร้ายแรง

บุคลากรผู้ใดประพฤตินิติจรรยาบรรณของบุคลากร ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 9 แห่งข้อบังคับ สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2550 ให้ถือว่าเป็นการประพฤตินิติจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

ข้อ 6 บุคลากรผู้ใดฝ่าฝืนจรรยาบรรณของบุคลากร ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 7 และข้อ 8 แห่งข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2550 ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ยกเว้นข้อ 7.5 (2) ข้อ 8 (6) และข้อ 8 (10)

ข้อ 7 บุคลากรผู้ใดที่ฝ่าฝืนจรรยาบรรณของบุคลากร ตามข้อ 7.5 (2) ข้อ 8 (6) และข้อ 8 (10) ซึ่งไม่ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงนั้น ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามควรแก่กรณี ดังนี้

- (1) การตักเตือนโดยวาจา
- (2) การตักเตือนด้วยหนังสือ
- (3) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด
- (4) ทำหนังสือทัณฑ์บน

การทำหนังสือทัณฑ์บน อย่างน้อยต้องระบุรายละเอียดของความผิดจรรยาบรรณ สิ่งที่ต้องปฏิบัติและระยะเวลาการทำทัณฑ์บนให้ชัดเจน และให้ผู้กระทำผิดจรรยาบรรณลงนามยอมรับการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ระบุในหนังสือทัณฑ์บนด้วย

การดำเนินการตาม (1)-(4) ผู้บังคับบัญชาอาจนำไปใช้ประกอบการพิจารณาการแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือน หรือสั่งให้บุคลากรผู้นั้นได้รับการพัฒนาได้

ข้อ 8 บุคลากรผู้ใดฝ่าฝืนจรรยาบรรณของบุคลากร ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 9 แห่งข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2550 ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

หมวด 2

การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ 9 เมื่อมีการกล่าวหาว่ามีผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณ ซึ่งไม่ว่าจะเกิดขึ้นจากมีผู้ร้องเรียนหรือผู้บังคับบัญชาเห็นหรือสงสัยในการกระทำของบุคลากรในบังคับบัญชา หรือมีส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นแจ้งมาให้ทราบ หรือปรากฏข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ก็ตาม ให้ผู้กล่าวหา หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ยื่นเรื่องเป็นหนังสือพร้อมหลักฐานต่อผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา หรือจะยื่นเรื่องต่อประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณโดยตรงก็ได้

กรณีการฝ่าฝืนจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาส่งเรื่องต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณ โดยไม่ชักช้า ส่วนการฝ่าฝืนจรรยาบรรณอย่างไม่ร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาซึ่งได้รับเรื่องไว้โดยตรง หรือจากคณะกรรมการจรรยาบรรณนั้น เป็นผู้ดำเนินการเองโดยไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณก็ได้ แต่ต้องรายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการจรรยาบรรณทราบ

ก่อนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณ โดยผู้บังคับบัญชาหรือคณะกรรมการจรรยาบรรณแล้วแต่กรณี จะมีการมอบหมายให้บุคคลใดสืบสวนเบื้องต้นว่ากรกล่าวหาอันมีหลักฐานตามสมควรหรือไม่ก็ได้

ข้อ 10 ในกรณีที่กรรมการจรรยาบรรณคนใดถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ยื่นเรื่องต่อประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณ และกรรมการจรรยาบรรณที่ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธิเข้าพิจารณาในเรื่องที่เกี่ยวกับตนเอง เว้นแต่กรณีที่ประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณอนุญาตให้เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงได้

ข้อ 11 เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณได้รับเรื่องตามข้อ 9 แล้ว ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณ โดยให้แจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาและคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณทราบเพื่อดำเนินการสอบสวนโดยเร็ว

ข้อ 12 ในการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณแจ้งข้อกล่าวหาและให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงหรือแสดงหลักฐานในระยะเวลาที่กำหนดอย่างน้อยเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบข้อกล่าวหา

ข้อ 13 คณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณ อาจขอข้อมูลจากผู้กล่าวหาโดยผู้กล่าวหาจะต้องให้ข้อมูลเพิ่มเติมในระยะเวลาที่กำหนดอย่างน้อยเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ข้อ 14 กรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งยุติเรื่อง และทำหนังสือแจ้งให้ผู้กล่าวหาทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่สั่งการให้ยุติเรื่อง

ข้อ 15 หลักเกณฑ์ วิธีการสอบสวน และพิจารณาโทษจรรยาบรรณ นอกจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้และข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2550 ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการ พ.ศ. 2551 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 16 เมื่อคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณที่ได้รับการแต่งตั้งโดยคณะกรรมการจรรยาบรรณได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้เสนอความเห็นและสำนวนการสอบสวนทั้งหมดต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณ และให้คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาและมีความเห็นเสนอให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา หรืออธิการบดีดำเนินการต่อไปโดยเร็ว

ในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งโดยผู้บังคับบัญชาของหรือคณะกรรมการจรรยาบรรณนั้น หากเห็นว่ามีความผิดที่ควรกำหนดโทษทางจรรยาบรรณเป็นการลงโทษตัดเตือนหรือภาคทัณฑ์ ให้ผู้บังคับบัญชาเป็นผู้สั่งลงโทษทางจรรยาบรรณของบุคลากรผู้นั้น และหากเห็นว่ามีความผิดที่ควรกำหนดโทษทางจรรยาบรรณนอกจากที่กล่าวมาแล้วให้เสนออธิการบดีเป็นผู้สั่งลงโทษทางจรรยาบรรณของบุคลากรผู้นั้น ตามสถานโทษทางจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ในข้อ 10 แห่งข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2550

ข้อ 17 ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาประพฤติผิดจรรยาบรรณได้ถูกลงโทษแล้วแต่กรณีตามสถานโทษทางจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ในข้อ 10 แห่งข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2550 แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรืออธิการบดีซึ่งเป็นผู้สั่งลงโทษทางจรรยาบรรณดำเนินการแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ 18 ในกรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นว่า การประพฤติผิดจรรยาบรรณของผู้ถูกกล่าวหาเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นดำเนินการทางวินัยต่อไปโดยเร็ว

หมวด 3

การส่งเสริมกำกับติดตามและประเมินผล

ข้อ 19 ให้คณะและหน่วยงานต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยเสนอมหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรประพฤติปฏิบัติตามจรรยาบรรณประจำคณะหรือหน่วยงานต่าง ๆ โดยให้กำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุน หรือกำหนดให้มีกลไกภายในคณะและหน่วยงานเพื่อให้บุคลากรปฏิบัติตามจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย

องค์ประกอบของคณะกรรมการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรประพฤติปฏิบัติตามจรรยาบรรณประจำคณะหรือหน่วยงานต่าง ๆ ให้พิจารณาตามความเหมาะสมและความจำเป็น

หมวด 4

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์โทษจรรยาบรรณ

ข้อ 20 บุคลากรผู้ใดถูกลงโทษจรรยาบรรณ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.อ.พ.ร. ภายในสามสิบวัน นับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่ง โดยให้ ก.อ.พ.ร. ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการอุทธรณ์จรรยาบรรณ ตามข้อบังคับ สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2550 ด้วย

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์โทษจรรยาบรรณ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. 2551 มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ. 2551

(รองศาสตราจารย์สุมนต์ สกลไชย)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น

คำสั่งมหาวิทยาลัยขอนแก่น

ที่ ๒๔ ๗/๒๕๔๙

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ตามประกาศมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับที่ 670/2549) กำหนดให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เพื่อเสนอแนะแนวทางและมาตรการแก่มหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการส่งเสริมสนับสนุนข้าราชการ และอาจารย์ปฏิบัติตามจรรยาบรรณตลอดจนดำเนินงานต่าง ๆ ที่จะให้บุคลากรในมหาวิทยาลัยปฏิบัติตามข้อบังคับ สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณของข้าราชการและอาจารย์มหาวิทยาลัย ขอนแก่น พ.ศ. 2549 นั้น มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมเป็นคณะกรรมการจรรยาบรรณฯ เรียบร้อยแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 20 และมาตรา 23 (1) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ขอนแก่น พ.ศ. 2541 มหาวิทยาลัยขอนแก่น และตามความในข้อ 8 และข้อ 9 แห่งข้อบังคับ สภามหาวิทยาลัย ขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณของข้าราชการและอาจารย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2549 ประกอบด้วยมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 5/2549 เมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2549 และมติที่ประชุมคณะบดี ครั้งที่ 8/2549 เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2549 จึงแต่งตั้งบุคคลดังต่อไปนี้เป็นคณะกรรมการจรรยาบรรณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น คือ

1. นายสมพร กลิ่นพงษา
(กรรมการสภามหาวิทยาลัย ประเภทผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก)	เป็นประธานกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์มนตรี บุญเสนอ
(กรรมการสภามหาวิทยาลัย ประเภทผู้แทนคณาจารย์)	เป็นกรรมการ
3. รองศาสตราจารย์ชูชาติ อารีจิตรานุสรณ์
(คณบดีคณะเทคนิคการแพทย์)	เป็นกรรมการ
4. รองศาสตราจารย์ศุภฤกษ์ สีนสุพรรณ	เป็นกรรมการ
5. รองศาสตราจารย์กึ่งฟ้า สีนฐวงษ์	เป็นกรรมการ
6. รองศาสตราจารย์อรุณ ธีรพงษ์	เป็นกรรมการ
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ อารีมิตร	เป็นกรรมการ
8. นางสาวชนรัตน์ สอนสา	เป็นกรรมการ
9. นายพิทยา ภาภิรมย์	เป็นกรรมการ
10. นายวัชรินทร์ รุ่งวิริยะวัฒน์	เป็นกรรมการ

11. นายวิเชียร เกิดสุข	เป็นกรรมการและเลขานุการ
12. นายบุญชัย อึ้งแสนคำ	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
13. นางปวีญมาศ ดิณโกฏ	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจหน้าที่ตาม ข้อ 9 และ ข้อ 10 ของประกาศมหาวิทยาลัย
ขอนแก่น (ฉบับที่ 670/2549) ลงวันที่ 1 มิถุนายน 2549

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ตั้ง ณ วันที่ 6 กรกฎาคม พ.ศ. 2549

(รองศาสตราจารย์สุนนค์ สกลไชย)
อธิการบดี

คำสั่งมหาวิทยาลัยขอนแก่น

ที่ ๒5๓1/2550

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ 2451/2549 ลงวันที่ 6 กรกฎาคม พ.ศ. 2549 แต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณ มหาวิทยาลัยขอนแก่นโดยให้ นายสมพร กลิ่นพงษา กรรมการสภามหาวิทยาลัย ประเภทผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก เป็นประธานกรรมการ และรองศาสตราจารย์มนตรี บุญเสนาอ กรรมการสภามหาวิทยาลัย ประเภทผู้แทนคณาจารย์ประจำ เป็นคณะกรรมการจรรยาบรรณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ตั้งแต่วันที่ 6 กรกฎาคม 2549 นั้น เนื่องจากนายสมพร กลิ่นพงษา และรองศาสตราจารย์มนตรี บุญเสนาอ ได้ครบวาระการดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ดังนั้น เพื่อให้การบริหารงานของคณะกรรมการจรรยาบรรณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นไปอย่างค่องเนื่องและมีประสิทธิภาพ สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น จึงให้แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการ แทนตำแหน่งที่ว่างลง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 20 และมาตรา 23 (1) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2541 และตามความในข้อ 4 (1) และ (2) ของประกาศมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับที่ 670/2549) ลงวันที่ 1 มิถุนายน 2549 ประกอบด้วยมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ในคราวประชุมครั้งที่ 4/2550 เมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2550 จึงแต่งตั้งศาสตราจารย์เชิดชัย รัตนเศรษฐกุล กรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกเป็นประธานกรรมการ และศาสตราจารย์บรรลือศิลป์ เขาวนชื่น กรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทผู้แทนคณาจารย์ประจำเป็นกรรมการ แทนตำแหน่งที่ว่างลง

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งเท่ากับคณะกรรมการจรรยาบรรณตามคำสั่งมหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ 2451/2549

สั่ง ณ วันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. 2550

(รองศาสตราจารย์สุมนต์ สกลไชย)
อธิการบดี

ที่ 13/2551

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณ

เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่นว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยขอนแก่น ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม เพื่อเสนอแนะแนวทางและมาตรการแก่มหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ตลอดจนดำเนินการที่จะให้บุคลากรของมหาวิทยาลัย ปฏิบัติตามข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2550

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 16 (2) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2541 และข้อ 16 แห่งข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.2550 จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณ ประกอบด้วย

1. ศาสตราจารย์เชิดชัย รัตนเศรษฐกุล	กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ	เป็นประธานกรรมการ
2. ศาสตราจารย์นายแพทย์วันชัย วัฒนศัพท์	ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก	เป็นกรรมการ
3. รองศาสตราจารย์ระจิต ศรีพุทธรัตน์	ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก	เป็นกรรมการ
4. รองศาสตราจารย์อุพิน เดชะมนี	ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก	เป็นกรรมการ
5. นายสมพร ภู่งประเสริฐ	ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก	เป็นกรรมการ
6. ศาสตราจารย์นายแพทย์บวรศิลป์ เซาว์นั้ง	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
ประเภทผู้แทนคณาจารย์ประจำ	เป็นกรรมการ
7. อาจารย์กิตติบดี ไชยกุล
รักษาราชการแทนคณบดีคณะนิติศาสตร์	ผู้แทนผู้บริหาร	เป็นกรรมการ
8. รองศาสตราจารย์วงศ์วิวัฒน์ ทศนิยมกุล	ผู้แทนอาจารย์	เป็นกรรมการ
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิ่นปิ่นทิพย์ เล็กพันธ์	ผู้แทนอาจารย์	เป็นกรรมการ
10.รองศาสตราจารย์ศุภฤกษ์ สีนสุพรรณ	ผู้แทนอาจารย์	เป็นกรรมการ
11.อาจารย์เทพฤทธิ์ คูลาพิทักษ์	ผู้แทนอาจารย์	เป็นกรรมการ
12.นางกิตติมา จันทรสุม	ผู้แทนข้าราชการ	เป็นกรรมการ
13.ว่าที่ร้อยตรีสุวิจิต สิวพันธ์คำ	ผู้แทนข้าราชการ	เป็นกรรมการ
14. นายอมร สีนธาว์	ผู้แทนข้าราชการ	เป็นกรรมการ
15.นายวิเชียร เกิดสุข	ผู้แทนข้าราชการ	เป็นกรรมการ

16.ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่	กองการเจ้าหน้าที่	เป็นเลขานุการ
17.หัวหน้างานวินัยและนิติการ	กองการเจ้าหน้าที่	เป็นผู้ช่วยเลขานุการ
18.นายบุญชัย อ้องแสนคำ	กองการเจ้าหน้าที่	เป็นผู้ช่วยเลขานุการ
19.นางสาวทรงสุภา ดุงแก้ว	กองการเจ้าหน้าที่	เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. เสนอแนะแนวทางและมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรปฏิบัติตามจรรยาบรรณ
2. กำหนดการประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใด เป็นความคิดวินัยหรือเป็นความคิดวินัยอย่างร้ายแรง และให้เสนอมหาวิทยาลัยออกเป็นประกาศ ในกรณีที่การกระทำผิดจรรยาบรรณใด ๆ เข้าข่ายการกระทำผิดวินัยด้วยให้เสนอมหาวิทยาลัยดำเนินการทางวินัย
3. แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณ กรณีบุคลากรถูกกล่าวหา กล่าวโทษ ร้องเรียน หรือมีข้อเท็จจริงปรากฏว่าบุคลากรฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ
4. พิจารณาเสนอโทษทางจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา
5. ประเมินผลการดำเนินงานด้านจรรยาบรรณและเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
6. เสนอแนะแนวทางปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับสภามหาวิทยาลัย ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน
7. แต่งตั้งคณะทำงาน และหรือคณะอนุกรรมการเพื่อช่วยงานของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม
8. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย

ให้กรรมการจรรยาบรรณมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี ประธานกรรมการซึ่งเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการลำดับที่ 6 ซึ่งเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทผู้แทนคณาจารย์ประจำ และ กรรมการลำดับที่ 7 ซึ่งเป็นผู้บริหาร หากพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวก่อนครบวาระ และยังมีได้มีการแต่งตั้งตำแหน่งดังกล่าวใหม่ ให้ประธานและกรรมการดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งใหม่

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ตั้ง ณ วันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2551

พลตำรวจเอก

(เดา สารสิน)

นายกสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น